

Sygn. akt VII U 1784/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: st. sekr. sądowy Dominika Kołpa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 czerwca 2016 r. w W.

sprawy K. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek

na skutek odwołania K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 6 października 2015r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

W dniu 9 listopada 2015 r. K. M. złożyła za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie odwołanie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 6 października 2015 r., nr: (...) wnosząc o jej uchylenie.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że w przedmiotowej decyzji organ rentowy ustalił zadłużenie na dzień wydania decyzji na kwotę 106830,27 złotych wskazując jednocześnie, że zadłużenie wynika z nieuiszczonych składek za okres od lutego 2013 r.

do czerwca 2015 r. z tytułu ubezpieczenia społecznego, ubezpieczenia zdrowotnego oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Odwołująca podkreśliła, że nie zgadza się z przedmiotowym wyliczeniem, bowiem nie prowadziła działalności gospodarczej przez cały okres. K. M. wskazała, że od dnia 31 stycznia 2015 r. do dnia 15 maja 2015 r. miała zawieszoną działalność gospodarczą, którą od dnia 12 czerwca 2015 r. ponownie zawiesiła (k. 2-3 a. s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 9 grudnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz

o zasądzenie od strony odwołującej na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie organ rentowy zaznaczył, że określił wysokość zadłużenia z tytułu składek w wysokości 106830,27 złotych, w tym:

- ubezpieczenie społeczne za okres od lutego 2013 r. do czerwca 2015 r. w kwocie 67121,94 złotych, odsetki w kwocie 957 złotych, koszty upomnienia w kwocie 104,80 złotych, koszty egzekucyjne w kwocie 3154,10 złotych,

- ubezpieczenie zdrowotne za okres od lutego 2013 r. do czerwca 2015 r. w kwocie 17844,62 złotych, odsetki w kwocie 2661,00 złotych, koszty upomnienia w kwocie 104,80 złotych, koszty egzekucyjne w kwocie 1192,40 złotych,

- Fundusz Pracy i Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od lutego 2013 r. do czerwca 2015 r. w kwocie 3810,91 złotych, odsetki w kwocie 533,00 złotych, koszty upomnienia w kwocie 93,20 złotych, koszty egzekucyjne w kwocie 252,50 złotych.

Organ rentowy podkreślił, że w zaskarżonej decyzji uwzględniono okres zawieszenia, co wynika z załącznika do decyzji stanowiącego szczegółowe zestawienie należności, gdzie miesiące od lutego do maja 2015 r. nie są w nim wskazane.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 sierpnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiadomił płatnika składek K. M. o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wzywając jednocześnie płatnika do złożenia w terminie 7 dni pisemnych wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek, pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na podstawie dotychczas zgromadzonych dowodów. Zawiadomienie odebrała osobiście K. M. w dniu 03.09.2015 r. Płatnik nie złożył pisemnych wyjaśnień (akta ZUS – okoliczność bezsporna).

W dniu 31 sierpnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiadomił płatnika K. M. o zakończeniu postępowania dowodowego. Wyznaczono stronie 7-dniowy termin, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia, na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy. Płatnik nie złożył pisemnych wyjaśnień oraz nie zgłosił zastrzeżeń co do prowadzonego postępowania dowodowego (akta ZUS – okoliczność bezsporna).

W dniu 6 października 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał zaskarżoną decyzję znak: (...), w której stwierdził, że K. M. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zaś wysokość zadłużenia na dzień wydania decyzji wraz z odsetkami wynosi 106830,27 zł, w tym:

1) z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne za okres od lutego 2013 r. do czerwca 2015 r. w kwocie 67121,94 złotych, odsetki za zwłokę w kwocie 9957,00 złotych, koszty upomnienia w kwocie 104,80 złotych oraz koszty egzekucyjne w kwocie 3154,10 złotych,

2) z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od sierpnia 2012 r. do czerwca 2015 r. w kwocie 17844,62 złotych, odsetki za zwłokę w kwocie 2661,00 złotych, koszty upomnienia w kwocie 104,80 złotych oraz koszty egzekucyjne w kwocie 1192,40 złotych,

3) z tytułu składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od lutego 2013 r. do czerwca 2015 r. w kwocie 3810,91 złotych, odsetki za zwłokę w kwocie 533,00 złotych, koszty upomnienia w kwocie 93,20 złotych oraz koszty egzekucyjne w kwocie 252,50 złotych (akta ZUS).

W załączeniu do decyzji nr (...) z dnia 6 października 2015 r. organ rentowy podał szczegółowe zestawienie pobieranych składek z podziałem na fundusze

i okresy. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie pobierał składek tytułem ubezpieczenia społecznego, ubezpieczenia zdrowotnego oraz Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w okresie od lutego do maja 2015 r. uwzględniając ten okres jako zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej (akta ZUS).

K. M. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) i z tego tytułu wpisana jest do Centralnej Ewidencji i (...) o Działalności Gospodarczej. Odwołująca rozpoczęła prowadzenie wskazanej działalności gospodarczej w dniu 1 czerwca 2003 r. Od dnia 12 czerwca 2015 r. wykonywanie działalności gospodarczej zostało zawieszona. Działalność zawieszona była również w okresie od dnia 31 stycznia 2015 r. do dnia 15 maja 2015 r. (k. 6-8 a. s.).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego. Sąd uznał zebrany w sprawie materiał dowodowy za kompletny, wiarygodny i niebudzący wątpliwości. Dowody zebrane w sprawie były wiarygodne, uzupełniały się wzajemnie i tworzyły spójny stan faktyczny. Dokumenty składające się na materiał dowodowy zgromadzony w toku postępowania co do zasady nie były kwestionowane przez strony postępowania. Odwołująca nie wносиła zastrzeżeń co do waloru dowodowego dokumentów, a zarzuty dotyczyły obliczeń dokonanych przez organ rentowy, w związku z czym Sąd uznał okoliczności wynikające z treści dokumentów za bezsporne.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie K. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. z dnia 6 października 2015 r., znak: (...) nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 121 j. t.) zwanej dalej „ustawą” obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na terenie Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Jednocześnie zgodnie z art. 13 pkt 4 tej ustawy obowiązkowi ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą – od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności od dnia zaprzestania jej wykonywania, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Stosownie zaś do treści art. 32 ustawy do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytury Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców, ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenie społeczne.

Ponadto zgodnie z treścią art. 36 ustawy każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, natomiast osoba, w stosunku do której wygasł tytuł do ubezpieczeń podlega wyrejestrowaniu z tych ubezpieczeń. Zgłoszenie do ubezpieczeń oraz zgłoszenie wyrejestrowania płatnika składek płatnik składek jest zobowiązany złożyć w terminie 7 dni od daty zaistnienia tego faktu.

W myśl art. 46 ust. 1 tej ustawy płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Nadto, stosownie do treści art. 47 ust. 1 ustawy, płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raport miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, nie później niż:

1) do 10 dnia następnego miesiąca – dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie,

- 2) do 5 dnia następnego miesiąca – dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych;
- 3) do 15 dnia następnego miesiąca – dla pozostałych płatników.

Spór w niniejszej sprawie koncentrował się wokół prawidłowości skarżonego rozstrzygnięcia organu rentowego w zakresie ustalenia wysokości zadłużenia K.

K.-M. z tytułu składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, zdrowotne

i Fundusz Pracy. Odwołująca zakwestionowała skarżoną decyzję organu rentowego ze względu na nieuwzględnienie przy obliczaniu wymiaru tych składek, okresu zawieszenia wykonywania przez nią działalności gospodarczej. Jednocześnie organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wyjaśnił, że przy obliczeniach zadłużenia ubezpieczonej z tytułu składek uwzględnił okres zawieszenia przez nią działalności gospodarczej i przedłożył na tę okoliczność stosowne dokumenty będące załącznikiem do skarżonej decyzji. Podkreślić należy, że odwołująca w toku postępowania jakkolwiek nie odniosła się do tych twierdzeń,

a jej pełnomocnik na rozprawie oświadczył, że nie ma uwag i zastrzeżeń co do treści odpowiedzi na odwołanie. Tym samym stwierdzić należy, że organ rentowy przedstawił jednoznaczne stanowisko, do którego strona odwołująca się nie odniosła. Nie ulega wątpliwości, że na gruncie cytowanych wyżej przepisów, osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają ubezpieczeniu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów ustawy

o swobodzie działalności gospodarczej.

Sąd Okręgowy zważył, że w niniejszej sprawie roszczenie odwołującej jest bezzasadne. Ubezpieczona bowiem kwestionuje ustalenia jej zadłużenia z tytułu nieuiszczonych składek jedynie za okres, w którym nie prowadziła działalności gospodarczej w skutek jej zawieszenia od dnia 31 stycznia 2015 r. do dnia 15 maja 2015 r. Sąd doszedł do wniosku, że odwołująca co do zasady nie kwestionuje natomiast ustalenia jej zadłużenia. Mając na względzie zebrany w sprawie materiał dowodowy należy stwierdzić, że z załącznika do decyzji organu rentowego jednoznacznie wynika, że okres zawieszenia działalności gospodarczej wykonywanej przez ubezpieczoną, został uwzględniony, a organ rentowy nie przypisał składek za miesiące luty, marzec, kwiecień i maj 2015 r. Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że skoro odwołująca nie przedstawiła realnej inicjatywy co do zakwestionowania wysokości zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek, jak również nie wykazała aktywności procesowej w zakresie ustalenia rzekomo błędnie dokonanych przez organ rentowy obliczeń kwot należności składających się na jej zadłużenie, to w konsekwencji nie udowodniła, że wysokość ustalonego przez organ rentowy zadłużenia jest niewłaściwa. Okoliczność ta, wobec przedstawienia przez organ rentowy kompleksowych zestawień należności wymaganych od odwołującej prowadziła do uznania odwołania K. M. za niezasadne i skutkowało jego oddaleniem na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., o czym Sąd orzekł w sentencji wyroku.

Zarządzenie: (...)